

Una consulta trampa com va passar el 1978 no la volem

written by Llorenç Prats | 22 de gener de 2020

El camí encetat per la minoria catalana a Espanya, ERC i JxCAT (CDC, PDeCAT o CRIDA) és clar que no ens durà a la independència. Volen dialogar dins el marc espanyol sense haver edificat i reforçat el projecte polític català. Al final ho voldran disfressar de “veritat democràtica” amb una consulta, la #consultatrampa, que estarà viciada i sense valor.

La formació de criteri català no es vol fer partint del mandat democràtic sorgit del referèndum d'autodeterminació de Catalunya (el primer d'octubre de 2017, és a dir, ahir!). S'han tret de la màniga una pretaula de diàleg, tot menystenint el valor i el sentit dels vots emesos de forma lliure, per ésser de forma unilateral, d'aquella gran jornada. Volen silenciar la magnitud de la victòria sorgida del referèndum d'autodeterminació quan els catalans, sense distinció d'origen ni de filiació, van decidir, ben clarament, fer la independència.

Si això és la pretaula, la taula serà encara més un desgavell democràtic. Semblant al que es va viure a la suposada transició del 1978, quan per resoldre el conflicte catalano-espanyol es van idear un sistema per silenciar-lo, tot vestint d'eleccions diverses les opcions triades perquè res canviés a la pràctica.

El pujolisme (peix al cove per anar fent la viu-viu) va oferir la contrapartida de la immersió lingüística i algunes competències totalment subsidiàries (quasi municipals). Ara, quaranta anys després, descobrim que tots hem alimentat l'engany de la immersió, que ni existeix ni funciona; i que la Generalitat és poca cosa més que un ajuntament, sense

capacitats ni finançament, per fer res amb la més mínima penetració social.

La minoria catalana a Espanya només té un actiu fort per oferir: la domesticació, amb sentiments i altres argúcies, dels catalans. I de moment funciona. La gent, en general, els continua votant a manca d'alternatives prou centrades i fortes per permetre una autèntica articulació nacional.

Enterrar el mandat democràtic del primer d'octubre a canvi d'una consulta autonòmica sobre millores teòriques per l'autogovern català és totalment il·lús i un greu error polític. Els presos polítics i també les elits polítiques catalanes ho saben. Però com no defensen cap altra sortida a la necessària justificació i validesa de la via unilateral, per desconeixement o manca de força moral, cerquen la seva justificació buscant l'aval enganyós dels catalans, ja que fins ara els hi ha funcionat prou bé.

Si les pretaules i les taules prosperen, davant la mirada atònita dels milers de catalans que van votar, en condicions difícils, fer la independència i constituir-se com nou estat en forma de república, la situació catalana empitjorarà no per l'acció malèvola espanyola sinó per la passivitat malaltissa catalana. La mateixa carència d'autocrítica que ha permès viure durant dècades amb l'engany del "gran cas d'èxit de la immersió lingüística" ara justificaria, per raons dilatòries, que una eventual nova consulta acordada amb Espanya pot suplir o desvirtuar el referèndum d'autodeterminació de Catalunya. Tal vegada, com els catalans el 1978 van votar a ulls clucs la Constitució espanyola creient que les nacionalitats que s'hi esmentaven en el text es referien a ells.